

Arrest

nr. 275 596 van 28 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Franse Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 18 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juli 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1995.

Op 10 mei 2022 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 15 juni 2022 wordt de verzoekende partij gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 7 juli 2022 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op 24 januari 1995 te Duisi, een dorp in de Pankisi vallei in Georgië. U bent etnisch Tsjetsjeen (Kist). Omstreeks 2004 verhuisde u met uw ouders en zus van het dorp Duisi naar het nabijgelegen Khalatsani. Uw vader was door gezondheidsproblemen niet in staat om te werken, jullie gezin overleefde van veehouderij en uw tijdelijke jobs als lasser.

U leerde via een sociaal-netwerksite uw huidige echtgenote kennen, K.(...) M.(...). Zij is Tsjetsjeense en heeft de dubbele Russisch – Noorse nationaliteit nadat zij als kind met haar ouders naar Noorwegen vluchtte ten gevolge de oorlog in Tsjetsjenië. In november 2017 zijn jullie te Akhmeta gehuwd. Amper een maand later keerde zij terug naar Noorwegen, omdat ze niet in Georgië kon blijven. Sedertdien reisde ze regelmatig heen en terug tussen Georgië en Noorwegen. Ze beviel in de zomer van 2018 van jullie zoontje H.(...) M.(...) KHANGOSHVILI. Uw zoontje heeft eveneens de Noorse nationaliteit. Jullie probeerden herhaaldelijk om een verblijfsvergunning te verkrijgen voor uw vrouw en kind in Georgië, maar om onduidelijke redenen werd deze aanvraag steeds geweigerd.

In 2020, kort voor uw vertrek naar Noorwegen, werd u na uw werk opgepakt door de politie en naar het politiekantoor van Akhmeta overgebracht. Men vroeg u naar uw eventuele contacten met dorpsgenoten die naar Syrië zouden vertrokken zijn. Er werd u geld geboden om informatie over mogelijke Syriëstrijders in uw dorp te vergaren. U weigerde, waarna u ernstig werd mishandeld. U heeft van deze mishandeling twee littekens in uw aangezicht. Na enkele uren werd u achtergelaten langs de kant van de weg. U lifte tot aan een ziekenhuis, maar daar wachtte de politie u al op. U werd er verzorgd en uw wondes werden gehecht, maar door de aanwezigheid van de agenten kon u het zorgpersoneel geen informatie geven over de ware oorzaak van uw verwondingen. U keerde terug naar huis en besloot uw vrouw en kind, die tijdelijk op bezoek waren vanuit Noorwegen, terug naar Noorwegen te sturen. Daarna reisde u naar Tbilisi, waar u bij een bepaalde dienst een klacht wilde indienen. U werd er uitgelachen en uw klacht werd niet aanvaard. Omdat u het gevoel had niet op bescherming te kunnen rekenen, besloot u ook zelf uw land van herkomst te verlaten. U reisde uw vrouw en kind achterna naar Noorwegen. In 2020 verbleef u enkele maanden in Noorwegen. U probeerde er eerst een gezinshereniging aan te vragen, maar deze werd geweigerd. Daarop diende u een verzoek tot internationale bescherming in, die eveneens werd geweigerd. U keerde nadien zelfstandig terug naar Georgië. Na uw terugkeer verbleef u niet meer in uw ouderlijke huis, maar wel bij een familielid in Telavi. Omdat uw vader overleed diende u echter toch terug te keren naar uw ouderlijk huis om zijn begrafenis te regelen. Tijdens de begrafenis werd u benaderd door E.(...) K.(...), een soort wijkagent. Hij vertelde u dat u zich diende aan te melden op het politiekantoor. U ging niet op deze vraag in. Overdag verbleef u zoveel mogelijk buitenshuis, enkel om te slapen keerde u terug naar uw ouderlijke woning. Nog tweemaal kwam E.(...) opnieuw langs om u te melden dat u zich bij de politie moest aanbieden. Hij liet u verstaan dat u het land moest verlaten omdat er u anders iets ergs zou overkomen. U regelde uw vertrek en reisde van Tbilisi per vliegtuig naar Istanbul, vanwaar u uw reis verderzette naar België, met als eindbestemming Noorwegen. Op 9 mei 2022 werd u op de luchthaven van Zaventem echter tegengehouden ter hoogte van de grenscontrole. U werd verhoord door de grenspolitie, waarna u de toegang tot het grondgebied geweigerd werd. Bij de betekening van de beslissing tot terugdrijving diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten, die op 10 mei 2022 geregistreerd werd. U wordt sindsdien vastgehouden aan de grens in transitcentrum Caricole.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer : een foto van de Noorse geboorteakte van uw zoon, een foto van de eerste pagina van het paspoort van uw echtgenote en van het paspoort van uw zoon, een foto van een vertaling van uw huwelijksakte, een slecht leesbare foto van een Noors medisch verslag betreffende uw kind, een foto van een website van de Noorse burgerlijke stand met persoonsinformatie over uw zoon en gezinssamenstelling, een Georgisch attest met betrekking tot uw recente Covid-19 test, een Belgisch medisch attest, opgesteld door de centrumarts. Uw paspoort werd ingehouden op de luchthaven ; er bevindt zich een kopie in uw administratief dossier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Immers, uw relaas is ongeloofwaardig.

Vooreerst wordt opgemerkt dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u al sinds uw huwelijk in 2017 veelvuldige pogingen ondernam om uw vrouw en later ook uw kind permanent in Georgië te kunnen laten verblijven. Dit zou telkens mislukt zijn omdat haar verblijfsaanvraag van ambtswege geweigerd werd. Uit uw verklaringen blijkt verder eveneens dat jullie om die reden naderhand besloten om te proberen in Noorwegen als gezin samen te leven in plaats van in Georgië, aangezien uw echtgenote en kind de Noorse nationaliteit bezitten en er hun vaste woonplaats hebben (CG p. 7-8). Het geheel van verklaringen aangaande uw gezinssituatie doet dan ook vermoeden dat uw vertrek naar Noorwegen in hoofdzaak werd ingegeven door uw wens om als gezin te kunnen samenleven. Dit vermoeden vindt steun in het feit dat u volgens uw initiële verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken reeds in 2019, nog vóór uw vermeende problemen met de lokale politie in Georgië, al een keer gedurende 3 maanden in Noorwegen zou hebben verbleven, iets wat u voor het CGVS vervolgens tracht te verbergen (zie infra). Bovendien blijkt uit uw verklaringen duidelijk dat u bij aankomst in Noorwegen eerst en vooral een procedure gezinshereniging opstartte, om pas na de afwijzing in die procedure alsnog een verzoek tot internationale bescherming in te dienen (CG p.8). Dit verzoek werd door de Noorse autoriteiten overigens als manifest ongegrond bestempeld (zie administratief dossier). Hoewel u ten overstaan van het CGVS nadrukkelijk ontkent dat u omwille van de poging tot gezinshereniging naar Noorwegen bent vertrokken en dat u volhoudt dat u pas Georgië verliet omdat u toevallig in diezelfde periode om plots gevisieerd werd door de lokale politie en daarom diende te vluchten (CG p.7-8), moet vastgesteld worden dat deze bewering niet overtuigt, te meer nu gebleken is dat u over uw eerder bezoek aan Noorwegen bewust bedrieglijke verklaringen aflegt. Zo beweerde u tijdens uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het CGVS dat u voor het eerst naar Noorwegen ging in 2020, toen u er een verzoek tot internationale bescherming indiende. U ontkende expliciet en ondubbelzinnig dat u ooit eerder in Noorwegen was geweest (CG p.8,9). Nochtans had u eerder ten overstaan van de DVZ nog verklaard dat u twee keer eerder in Noorwegen heeft verbleven, namelijk in 2020 gedurende 6 à 7 maanden en ook eerder al, in 2019, gedurende 3 maanden. U specificeerde zelfs dat u de eerste keer in Oslo verbleef, en de tweede keer in Fredrikstad (DVZ verklaring rubriek 10). Het moge duidelijk zijn dat u geen eerlijke verklaringen aflegt over de werkelijke omstandigheden van uw aanwezigheid in Noorwegen. Uit hetgeen voorafgaat kan worden geconcludeerd dat uw vertrek naar Noorwegen werd ingegeven door andere motieven dan de door u aangehaalde problemen in Georgië, met name de wens om uw gezin te herenigen, en dat deze motieven geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Dat u geheel toevallig ook om onverklaarbare redenen plots problemen zou gekregen hebben met de lokale politie in Georgië, is in het licht van voorgaande reeds dubieus. Uw relaas over uw vermeende problemen met de lokale politie in Akhmeta is op zich evenmin aannemelijk.

Zo verklaart u dat u in het voorjaar van 2020 plots werd meegenomen door de politie van Akhmeta en men u ten kantore zou gevraagd hebben informatie te verzamelen over potentiële Syriëstrijders in uw dorp (CG p.12). Nochtans is het binnen de door u geschetste context geenszins aannemelijk te noemen dat net u voor dergelijke taak zou zijn uitgezocht. Wanneer u gevraagd werd waarom u precies gevisieerd werd, kon u vooreerst zelf geen verklaring geven en stelde u 'het zelf ook niet te begrijpen', om hier nog aan toe te voegen : "Het enige dat ik kan denken, ik was alleen. Ik had geen broers, geen vader, misschien daarom dat ze mij als slachtoffer hebben gekozen (...)" (CG p. 16). Hiermee wijst u er zelf al op dat er

geen contextuele factoren kunnen onderscheiden worden die van u een nuttige informant zouden maken, zoals bijvoorbeeld een hoog aanzien binnen de gemeenschap, een opvallend ruim sociaal netwerk, een dichte nabijheid bij de beoogde doelgroep, of dergelijke meer. Wel integendeel, wijst er zelf al op dat u solitair was, dat u in een zwakke maatschappelijke positie stond en u zelf geen contact had met (de twee) jongens die recent naar Syrië waren vertrokken (CG p. 16-17). Bovendien verbleef u vaker gedurende lange tijd buiten het dorp om elders te gaan werken (CG p.4), waardoor evenmin verwacht kan worden dat u uitzonderlijk goed op de hoogte zou zijn over het reilen en zeilen onder de jongeren in uw dorp. Ook de timing van dit verzoek om informatie te winnen is hoogst opmerkelijk. Dat u verklaart dat u pas in 2020 hiertoe zou zijn aangezocht ondermijnt uw relaas nog verder, aangezien de uittocht van jongeren vanuit uw regio richting Syrië zijn piek reeds ver voorbij was. Dat u ter verklaring hiervoor opwerpt dat er dat jaar twee jongens uit uw dorp naar Syrië waren afgereisd (CG p.17), overtuigt niet. Zo blijkt u persoonlijk immers geen enkel contact te hebben gehad met deze twee jongeren (ibid.). Bovendien is het onlogisch dat de lokale autoriteiten net in het voorjaar van 2020 (u kan zelf niet nader specificeren wanneer precies, CG p. 11) actie zouden ondernomen hebben om een nieuwe informant te benaderen, aangezien op moment de globale coronapandemie uitbrak en zowat de hele wereld in lockdown ging. Dit leidde tot het stilvallen van zowat alle sociale interactie, sanitaire maatregelen zoals social distancing en een rigoureuze beperking van alle internationale reizen. Dat u in deze algemene context naar een politiekantoor werd gevoerd en er gevraagd werd om via uw sociale contacten in het dorp informatie te verzamelen over jongeren die plannen hadden om naar Syrië te vertrekken, is dan ook volstrekt niet in lijn met de algemene context in die periode.

U slaagt er dan ook niet in aannemelijk te maken dat u persoonlijk uitgezocht werd door uw lokale autoriteiten om als informant over mogelijke Syrië strijders op te treden.

Enkele markante inconsistenties en anomalieën in uw verhaal onderstrepen de ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas nog meer. Zo blijft u opvallend vaag over het tijds kader waarin uw problemen zich zouden hebben gemanifesteerd. Gevraagd naar wanneer u voor het eerst door de politie werd meegenomen, kan u niet nauwkeuriger situeren dan "Ik weet niet welke maand het was, maar het was warm aan het worden. Het seizoen werd warmer, klimaat van de lente." (CG p.11). U kan evenmin aangeven wanneer u precies naar Noorwegen vluchtte (CG p.9). U komt niet verder dan stellen dat u 3 maanden na aankomst in Noorwegen er opnieuw vertrok, en dat u enige tijd onderweg was om terug te geraken in Georgië. Wanneer u opnieuw in Georgië aankwam, kan u niet zeggen (CG p.9). Hierbij dient opgemerkt dat u ten overstaan van de DVZ nog beweerde geen 3 maanden, maar wel "6 à 7 maanden" in Noorwegen te hebben verbleven, ook toen kon u zich geen precieze data herinneren, behalve dat het in het jaar 2020 was (DVZ verklaring rubriek 10). U geeft aan dat u na terugkeer in Georgië opnieuw problemen kreeg naar aanleiding van het overlijden van uw vader en de begrafenis die u voor uw vader moest organiseren, maar hoogst opvallend kan u evenmin een nauwkeurige tijdsindicatie geven van de sterfdatum van uw vader. U beperkte zich initieel ten overstaan van de DVZ nog tot het erg vage "is onlangs overleden, minder dan een jaar geleden" (DVZ rubriek 13A), om ook tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS te vervallen in bijzonder vage, onnauwkeurige verklaringen : "Het is lang geleden, neen, het is niet zo lang geleden, nog geen jaar.". Gevraagd te preciseren geeft u aan "6 à 7 maanden geleden, ik denk dat het 6 maanden geleden is.", om desgevraagd aan te geven dat hij in 2022 zou overleden zijn en niet in 2021 (CG p.3). Aangezien het een cruciale levensgebeurtenis betreft van een naast familielid, aangezien u zelf persoonlijk instond voor het organiseren van zijn begrafenis en u beweert dat de begrafenis van uw vader de directe aanleiding gaf voor nieuwe vervolgingsfeiten in Georgië, mag verwacht worden dat u nauwkeurigere verklaringen kan afleggen over het tijdstip van overlijden van uw vader, te meer daar deze gebeurtenis van zeer recente datum is. De vermeende geheugenproblemen die u opwerpt, staat u overigens op geen enkele wijze. Ook blijkt er een opvallende discrepantie tussen het medisch attest dat u ter staving van uw littekens voorlegt, en uw verklaringen ten overstaan van het CGVS over de omstandigheden waarin u deze verwondingen/littekens zou hebben opgelopen. Immers, u verklaarde expliciet dat het attest handelt over de verwondingen/littekens die u heeft opgelopen toen u bij uw eerste vasthouding door de politie werd geslagen in uw gezicht, omdat u geweigerd had hun informant te worden (CG p.12). Op het medisch attest, waarop deze littekens worden beschreven, staat echter beschreven dat u verklaarde dat deze verwondingen "door de politie [zijn] toegebracht nadat hij protesteert tegen de installatie van een energiecentrum in zijn dorp" (zie medisch attest centrumarts). Beide versies zijn onverenigbaar, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantast. Hierbij dient opgemerkt dat er in uw regio inderdaad ooit sprake was van protest tegen een waterkrachtcentrale en er hierbij schermutselingen waren met de Georgische politie, doch dit protest deed zich voor in april 2019, waar u uw confrontatie met de Georgische politie - om geheel andere redenen overigens - pas in het voorjaar van 2020 situeert (CG p.11). Uw inconsistente verklaringen over de omstandigheden waarin u bepaalde littekens heeft opgelopen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende vluchtrelaas.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw paspoort en de foto's van de paspoorten van uw vrouw en kind, de foto van de geboorteakte van uw zoon, de foto van de vertaling van jullie huwelijksakte en overige foto's met betrekking tot gegevens van de burgerlijke stand bevatten uitsluitend identiteitsgegevens en gegevens met betrekking tot uw gezinssamenstelling, die hier echter niet betwist worden. Een Georgisch attest met betrekking tot uw recente Covid-19 test en uw vliegtuigtickets werden voorgelegd met het oog op de reismodaliteiten en zijn op zich irrelevant voor de behandeling van uw verzoek tot internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.“

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker stelt dat hij omwille van twee redenen een verzoek om internationale bescherming in België ingediend heeft. Ten eerste omdat hij geen gezinsleven kon uitbouwen in Georgië noch in Noorwegen. Ten tweede omdat hij onterecht aangehouden en gemarteld werd door de Georgische autoriteiten, zij zijn er onterecht van overtuigd dat hij meer informatie kon geven over twee Syriëstrijders die vanuit zijn dorp naar Syrië waren vertrokken.

Vooreerst stelt verzoeker dat uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid dat zijn eerste probleem, namelijk geen gezinsleven in Georgië noch in Noorwegen te kunnen uitbouwen, werd onderzocht door het CGVS. Nochtans werd door het EHRM in verschillende arresten bevestigd dat het gezinsleven, zijnde het met elkaar samenleven van de gezinsleden, een essentieel recht betreft en dat dit recht wordt beschermd in artikel 8 EVRM. Dit werd in de Guide on Article 8 of the European Convention on Human Rights van het EHRM van 31 augustus 2021 uitdrukkelijk gesteld. Verzoeker geeft aan dat hij heel veel documenten aan de verwerende partij heeft overgemaakt om zijn gezinsleven te bewijzen. Deze documenten werden desondanks niet verder onderzocht door de verwerende partij, alhoewel de inhoud ervan niet betwist wordt. Verzoeker betoogt dat de verwerende partij zelfs niet eens bij de Noorse autoriteiten nagegaan heeft om welke redenen hij geen gezinsleven kon uitbouwen in Noorwegen. Noorwegen betreft weliswaar geen lid van de Europese Unie, doch België heeft een goede samenwerking met Noorwegen. Gelet op artikel 7 van het Europees Handvest is België gehouden om ook de problemen aangaande het gezinsleven van een persoon die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend te onderzoeken. Verzoeker meent dat de verwerende partij haar samenwerkingsplicht geschonden heeft. Verzoeker meent dat omwille hiervan zowel de motiveringsplicht als het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werd.

2.3. Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij de volgende documenten toe: de bestreden beslissing en de pro deo-aanstelling.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

3.2. De verzoekende partij dient een beroep in tegen de beslissing van de (adjunct-) commissaris-generaal van 7 juli 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Georgië werd bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, opnieuw vastgesteld als veilig land van herkomst.

In deze wordt een land van herkomst als veilig beschouwd wanneer er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van Conventie van Genève of ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Dit wordt bepaald op basis van: de rechtstoestand in het land van herkomst, de toepassing van de rechtsvoorschriften, de algemene politieke omstandigheden, de mate waarin bescherming wordt gegeven tegen vervolging en mishandeling. De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is, stoelt op een reeks informatiebronnen waaronder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, informatie afkomstig van EUAA (het Asielagentschap van de Europese Unie), de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

In casu vertrekt men van het vermoeden dat het in Georgië veilig is. Er is met andere woorden het vermoeden dat de verzoeker om internationale bescherming geen gegronde vrees voor vervolging heeft en dat er geen reëel risico is op ernstige schade. De verzoeker om internationale bescherming uit de veilige herkomstlanden moet dat vermoeden weerleggen om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatuut. Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

3.3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekende partij *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Verzoekende partij toont geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aan.

De verzoekende partij vreest bij een terugkeer naar Georgië de Georgische overheid daar zij in het voorjaar van 2020 plots werd meegenomen door de politie van Akhleta die haar gevraagd zou hebben om informatie in te zamelen over potentiële Syriëstrijders. In de bestreden beslissing motiveert de adjunct-commissaris-generaal op omstandige en pertinente wijze dat:

(i) de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij persoonlijk door de lokale autoriteiten uitgezocht werd om als informant over mogelijke Syriëstrijders op te treden daar:

(a) de verzoekende partij binnen de door haar geschetste context geenszins aannemelijk maakt dat net zij voor een dergelijke taak werd uitgezocht daar uit haar verklaringen blijkt dat er geen contextuele factoren zijn waarom zij net een nuttige informant zou zijn.

(b) ook de timing van dergelijk verzoek van de politie om informatie in te winnen opmerkelijk is daar de verzoekende partij pas in 2020 hierover aangesproken werd, aangezien de uittocht van jongeren uit de regio richting Syrië zijn piek reeds voorbij was. *“Dat u ter verklaring hiervoor opwerpt dat er dat jaar twee jongens uit uw dorp naar Syrië waren afgereisd (CG p.17), overtuigt niet. Zo blijkt u persoonlijk immers geen enkel contact te hebben gehad met deze twee jongeren (ibid.). Bovendien is het onlogisch dat dat de lokale autoriteiten net in het voorjaar van 2020 (u kan zelf niet nader specificeren wanneer precies, CG p. 11) actie zouden ondernomen hebben om een nieuwe informant te benaderen, aangezien op moment de globale coronapandemie uitbrak en zowat de hele wereld in lockdown ging. Dit leidde tot het stilvallen van zowat alle sociale interactie, sanitaire maatregelen zoals social distancing en een rigoureuze beperking van alle internationale reizen. Dat u in deze algemene context naar een politiekantoor werd gevoerd en er gevraagd werd om via uw sociale contacten in het dorp informatie te verzamelen over jongeren die plannen hadden om naar Syrië te vertrekken, is dan ook volstrekt niet in lijn met de algemene context in die periode.”*

(ii) inconsistenties en anomalieën in haar verhaal nog meer leiden tot de ongeloofwaardigheid ervan:

(a) De verzoekende partij blijft bijzonder vaag over het tijds kader waarin haar problemen zich gemanifesteerd zouden hebben. De verzoekende partij kan niet nauwkeurig situeren wanneer ze voor het eerst door de politie werd meegenomen. Evenmin kan ze aangeven wanneer ze naar Noorwegen vluchtte of wanneer ze opnieuw in Georgië aankwam, terwijl de verzoekende partij haar terugkeer naar Georgië koppelt aan het overlijden van haar vader en aangeeft dat ze opnieuw problemen kreeg bij de organisatie van zijn begrafenis. Deze problemen gaven daarenboven aanleiding tot nieuwe vervolgingsfeiten in Georgië. De verzoekende partij kan echter geen nauwkeurige tijdsindicatie van de sterfdatum van haar vader geven.

(b) de verzoekende partij zich beroept op geheugenproblemen die ze geenszins staaft.

(c) daar er een discrepantie is tussen haar verklaringen en het bijgebrachte medisch attest: *“Immers, u verklaarde expliciet dat het attest handelt over de verwondingen/littekens die u heeft opgelopen toen u bij uw eerste vasthouding door de politie werd geslagen in uw gezicht, omdat u geweigerd had hun informant te worden (CG p.12). Op het medisch attest, waarop deze littekens worden beschreven, staat echter beschreven dat u verklaarde dat deze verwondingen “door de politie [zijn] toegebracht nadat hij protesteert tegen de installatie van een energiecentrum in zijn dorp” (zie medisch attest centrumarts). Beide versies zijn onverenigbaar, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantast. Hierbij dient opgemerkt dat er in uw regio inderdaad ooit sprake was van protest tegen een waterkrachtcentrale en er hierbij schermutselingen waren met de Georgische politie, doch dit protest deed zich voor in april 2019, waar u uw confrontatie met de Georgische politie - om geheel andere redenen overigens - pas in het voorjaar van 2020 situeert (CG p.11). Uw inconsistente verklaringen over de omstandigheden waarin u bepaalde littekens heeft opgelopen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende vluchtrelaas.”*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van haar vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en

argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. In het verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot de stelling dat ze de Georgische autoriteiten vreest, maar laat ze na voormelde concrete en pertinente motieven te weerleggen. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging is echter niet van aard om *in casu* de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Zoals reeds aangegeven zijn de motieven van de bestreden beslissing pertinent en terecht en worden, daar zij door de verzoekende partij volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM en artikel 7 van het Handvest is *in casu* niet dienstig en doet geen afbreuk aan de hierboven reeds uiteengezette appreciatie van haar beschermingsverzoek. Het doel van de procedure voor het verwerven van internationale bescherming is immers niet om het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bevoegdheid van de Raad, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat dan ook niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984). Daarenboven blijkt uit de verklaringen van de verzoekende partij tijdens het persoonlijk dat zij geen verblijf in Noorwegen bekomen heeft omdat ze niet aan de voorwaarden voldeden, namelijk dat de Noorse onderdaan dient te werken en minstens 3000 kronen moet verdienen (notities persoonlijk onderhoud [NPO], p.8). Voorts heeft de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud ook aangegeven dat haar echtgenote niet in Georgië wou blijven, alhoewel ze regelmatig naar Georgië reist (NPO, p.6). In dit verband wordt er ook op gewezen dat de verzoekende partij geenszins staat dat zij en haar echtgenote een aanvraag gezinshereniging in Georgië ingediend hebben, en dat deze vervolgens zonder reden geweigerd werd. De verzoekende partij beperkt zich tot blote beweringen.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *“De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw paspoort en de foto's van de paspoorten van uw vrouw en kind, de foto van de geboorteakte van uw zoon, de foto van de vertaling van jullie huwelijksakte en overige foto's met betrekking tot gegevens van de burgerlijke stand bevatten uitsluitend identiteitsgegevens en gegevens met betrekking tot uw gezinssamenstelling, die hier echter niet betwist worden. Een Georgisch attest met betrekking tot uw recente Covid-19 test en uw vliegtuigtickets werden voorgelegd met het oog op de reismodaliteiten en zijn op zich irrelevant voor de behandeling van uw verzoek tot internationale bescherming.”*

Ter terechtzitting haalt de verzoekende partij aan dat zij als etnische Tsjetsjeen in Georgië gediscrimineerd wordt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verzoeker geen gewag gemaakt van dergelijke zwaarwegende problemen en hij brengt ook ter terechtzitting geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer naar Georgië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit de Cedoca COI Focus *“Georgië algemene situatie”* van 24 februari 2022 (update) die terug te vinden is in het administratief dossier, blijkt dat in Georgië sprake kan zijn van discriminatie, doch blijkt uit de bijgebrachte informatie niet dat deze systematisch en ingrijpend is waardoor fundamentele mensenrechten worden aangetast en het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Ter terechtzitting haalt de verzoekende partij ook de situatie aan van twee personen die bij hun terugkeer naar Georgië vermoord werden. Eén persoon werd door de geheime diensten vermoord, terwijl hij onschuldig was. Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat maakt de verzoekende partij geenszins aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Georgië met de Georgische autoriteiten problemen ondervonden heeft of dat zij door hen gezocht wordt. Door louter de situatie van twee personen aan te halen ter terechtzitting maakt de verzoekende partij geenszins aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Georgië door de autoriteiten zal geviséerd worden en een risico loopt om vermoord te worden. Uit de Cedoca COI Focus *“Georgië algemene situatie”* van 24 februari 2022 (update) kan geenszins opgemaakt worden dat de verzoekende partij een dergelijk risico loopt bij terugkeer naar Georgië.

Voorts blijkt nergens uit dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3.4. De verzoekende partij heeft geen substantiële redenen opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

3.5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

M. RYCKASEYS